

det stående i et svar fra beskæftigelsesministeren på spørgsmål 29 fra Arbejdsmarkedsudvalget:

»Pr. 1.000 kr. af indkomsten, som skatteyderen binder op i en af opsparingsordningerne, skal der derfor ikke betales indkomstskat på 388 kr. og 597 kr. af det indskudte indkomstbeløb for henholdsvis en lavtlønnet og en højt lønnet.«

Ministeren har altså indrømmet i det her svar, at man ikke får det ud, man har betalt ind. Den lavtlønnede betaler langt mere og får relativt mindre udbetalt.

Det er ikke noget med, at Venstre og De Konservative har lavet en ordning, hvor man får det samme ud, som man har betalt ind, og at det er et individuelt princip. Vel er det da ej, det er da et spørgsmål om, at de, der tjener mest i det her land, også i fremtiden får mest ud af denne her ordning, og i øvrigt betaler de mindst ind til den.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Enhedslistens ordfører spørger mig, hvilke briller det her lovforslag er læst med. Jeg vil bare sige, at jeg har læst det med socialdemokratiske briller eller rettere sagt 4 år gamle socialdemokratiske briller. Der blev dengang sagt, at dette forslag var et rimeligt forslag. Det sagde Socialdemokratiet for 4 år siden.

Enhedslisten refererer til et svar fra ministeren. I virkeligheden kan man læse ud af det svar, at de, der betaler den højeste skat i dette land, selvfølgelig er dem, der har de højeste indkomster. Det er også rimeligt, at vi har en fordeling via vores skatter. Man burde jo i virkeligheden sige: Godt, godt, så indrømmer vi, at det her er en del af vores skattesystem, og så behøver vi ikke diskutere det her længere. Men så længe man ikke vil indrømme, at det her er en del af skattesystemet, må man acceptere, at vi vil føre det over til et opsparingssystem. Det er sådan set bare det, der er vores ærinde.

Den radikale ordfører spørger: Hvordan er fordelingspolitikken i det her? Til det vil jeg bare sige, at hvis jeg sparer op til noget, vil jeg godt have, at det ligesom er en slags sparebog, jeg har; jeg ved, hvad det er, jeg sparer op til, og jeg sparer op til en ordning til min egen konto og noget, jeg kan tjekke af. Men sådan er det jo ikke i dag. Den endelige opsparing afhænger af en eller anden stor maskine, der skal sidde og fordele de her penge, og det synes jeg ikke er en betryggende og rimelig måde, specielt ikke over for

dem, der er opsparingsuvante; de skal vide, at det ikke er noget, staten stikker sine fingre i.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Hr. Flemming Oppfeldt taler om incitament til at spare op, og jeg kan forstå, at logikken i Venstre er blevet sådan, at jo mindre, man tjener, jo mindre skal man have udbetalt, og det skal så være incitamentet til at spare op. Jeg tror ærlig talt, at der er grund til i Venstre at revidere det synspunkt. Det er i hvert fald et interessant synspunkt.

Så får vi også at vide i dag, at lavtlønnede selv må sørge for at spare op. Man må selv igennem sit arbejdsliv sørge for at prioritere. Men jeg vil gerne spørge hr. Flemming Oppfeldt: Hvad skal man egentlig spare op af?

Jeg aner ikke, om hr. Flemming Oppfeldt er klar over, hvilke lønstrukturer der er på det danske arbejdsmarked, og hvad det vil sige eksempelvis at være lavtlønnet igennem et helt liv. Jeg skal bare sige til hr. Flemming Oppfeldt, at det at spare op ikke nødvendigvis er nogen let sag.

Jeg vil også gerne sige til hr. Flemming Oppfeldt, at definitionen på retfærdighed synes jeg stadig væk er noget betænkelig. Det her lovforslag handler først og fremmest om fordelingspolitik, og jeg synes kun, vi i debatten i dag har fået bekræftet, at det, regeringen her gennemfører, er et lovforslag, der gavner dem, der har i forvejen, og skader alle dem, der ikke har.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

I sidste uge var hr. Flemming Oppfeldt og undertegnede til et møde i Arbejdsmarkedsudvalget, hvor vi havde kaldt på ligestillingsministeren for at få vurderet den ligestillingsmæssige konsekvens af det her lovforslag. Og der sagde regeringen: Vi vil ikke gøre noget, når det drejer sig om skat, men vi vil gerne finde ud af noget på kønsarbejdsdelingen.

Kl. 13.35

Er Venstre enig i det synspunkt, at hvis man skal gøre noget for at ændre på uligheden, skal man gøre noget ved kønsarbejdsdelingen? Hvad er det for nogle forslag, Venstre har i bagagen for at rette op på, at kvinderne har mindre i pension, mindre i løn osv.?

Når vi taler om fordelingspolitikken, vil det også være ret interessant at høre om de hårdtarbejdende kvinder, som vi nu har kunnet konstatere for de flestes vedkommende arbejder til en